

אירופה תחת עול רומי

אחר כך ראה הנביא עוד שלטון אחד שקם באירופה: **"מִסְתַּכֵּל הַיֵּיתִי בְּקִרְנֵי, וְהִנֵּה קֶרֶן אַחֲרַת, קִטְנָה, עוֹלָה בְּיַיְהוֹן"** (דניאל, ז', 8). לשלטון היו סימנים הבאים:

1. קֶרֶן קִטְנָה עוֹלָה בְּיַיְהוֹן (דניאל, ז', 8)
האפיפיורות (508 לספירה) היתה "קֶרֶן קִטְנָה", שהגיעה לשלטון באירופה על 10 דוכסות גרמניות.

2. וְשָׁלוֹשׁ מִן הַקִּרְנִים הַקּוֹדְמוֹת נִעְקְרוּ מַפְנִיָּה (דניאל, ז', 8)
הקסריות של גרולים, ונדלים וגותים מיזרחיים התנגדו לשליטה של "קֶרֶן קִטְנָה" ובין השנים 507-538 לספירה "נעקרו מפניה", ז"א הושמדו.

3. וְהוּא שׁוֹנֵה מְקוֹדְמִי (דניאל, ז', 24)
האפיפיורות היתה שונה ממדינות אחרות. היא היתה חיבור בין כנסייה לבין מדינה תחת הנהגת הכנסייה.

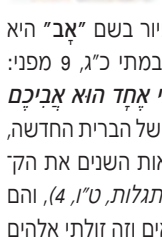
4. וּמֵאָהָה גְּדוֹל מִתְּחִלָּתָהּ (דניאל, ז', 20)
האפיפיורות גדלה מהר מאוד לשלטון עולמי. בכפייה המירו אנשים לדת קתולית (מסעי צלב). קיסרי אירופה רבים היו מוכרחים להתכופף בפני החלטות האפיפיור.

5. וְדַבְרִים נֶגְד הָעֲלִיּוֹן יִדְבַר (דניאל, ז', 25)
"וְעַל-שֵׁר שְׁרֵיִם יַעֲמֵד" (דניאל, ח', 25)

"הַמְתַּקּוֹמִם וּמְרוֹמִם עֲצָמוּ עַל כָּל הַנְּקָרָא אֱלֹהִים אוֹ קִדְשׁ, עַד כִּי יֵשֵׁב בְּהִיכַל הָאֱלֹהִים בְּהַצְהִירוֹ עַל עֲצָמוֹ שְׁהוּא אֱלֹהִים" (אל התְּסֻלּוּנִיקִים ב', 3-4).

הפסוקים השלושה אלה מתארים אותה הממשלה שהיא כאילו ממשלה נוצרית, אולם בתוכה היא נגד נוצרות. הציטוט הבא מסביר עד כמה האפיפיור רות משמיצה את אלהים: "אנו תופסים את מקומו של אלהים הכליכל בארץ" (אפיפיור לאו, XIII, Encyclical Letter, 20.06.1894).

אפילו הפנייה עצמה לאפיפיור בשם "אָב" היא בעצמה חילול השם. ישוע בעצמו מזהיר במתי כ"ג, 9 מפני: **"וְאַל תִּקְרְאוּ 'אָב' לְאִישׁ מֵכֶם בְּאָרֶץ, כִּי אֶחָד הוּא אָבִיכֶם שֶׁבְּשָׁמַיִם"**. למרות הדברים הברורים אלה של הברית החדשה, היו האפיפיורים לוקחים לעצמם במשך מאות השנים את הקדושה למרות שרק אלהים לבדו קדוש (ההתגלות, ט"ו, 4), והם אפילו מתיימרים על יכולת לסלוח על חטאים זה זולתי אלהים לבדו (לוקס, ה', 21).

6. וְקוֹדְשֵׁי עֲלִיּוֹן יִכְלָה (דניאל, ז', 25)

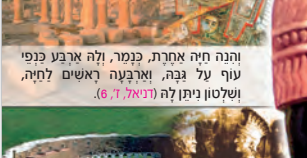
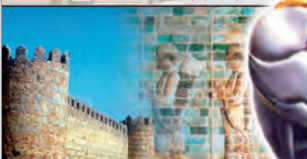
מסעי צלב, מיישפטים על כופרים, כלאי האינקוויזיציה והעלה על מוקדים - הוא פרק ידוע ואפל של האפיפיורות. ההיסטוריון לִיסְקִי כֹּתֵב: **"כֹּל אֶחָד שְׁהוּא בֶּעַל יָדַע בְּהִיסְטוֹרִיָה יוֹדַע שְׁכַסִּית רֹמָא שֶׁפָּכָה יוֹתֵר דָּם שֶׁל חַפִּים מִפְּשַׁע מְאִירוֹן אַחַר**

יום מעיד אות העת שאנו עומדים על סף אירועים בעלי חשיבות היסטורית. כל העולם כולו נימצא במצב של דאגה. כעת אנו העדים להתגשמות נבואת המשיח על מה שאמרו להתרחש לפני ביאתו: **"וְאַתֶּם עֲתִידִים לְשִׁמוֹעַ מִלְחָמוֹת וּשְׂמוּעוֹת מִלְחָמָה. שִׁימוּ יָב, אֶל תִּבְהַלּוּ; כִּי... גוֹי יִקּוּם עַל גּוֹי... וְהָיוּ רָעֵב וְרַעִידוֹת אֲדָמָה בְּמִקּוֹמוֹת רַבִּים, אֲךָ כָּל אֱלֹהֵי הַצְּרוֹת..."** (מתי כ"ד, 6-8). כל מי שחי על פני האדמה מעוניין לדעת מה הם ההוא והעתיד שלנו. יותר ויותר אנשים מבינים שמתקרב משהו ענק ומכריע, שהעולם כולו נימצא על סף משבר עמוק. ידיעות הבאות מדי יום ביומו מלאות בתמונות אסונות ואלימות מכל המינים במיספר ההולך וגדל. ישוע בעצמו נבא מה יקרה **"...וְעַל הָאָרֶץ מִצּוֹקָה לְגוֹיִם וּמְבוֹכָה, ו..."** בְּנֵי אֲדָם יִתְעַלְפוּ מֵאִמָּה וּמִצְפִּיָּה לְבָאוֹת עַל הָעוֹלָם" (לוקס כ"א, 25-26; לפטרוס ב' ג', 4-3).

נבואה מדהימה על מעצמות העולם

בספרי התנ"ך והברית החדשה, בייוחד בספר דניאל ובספר ההתגלות נבאו לנו במפורש אירועים היסטוריים מיוחדים, אירועים בניזמננו וגם אירועים של העתיד. עיון קפדני בספרים אלה יעזור לנו לעמוד על תוכניתו של אלהים בתולדות הגויים, להבין את טעם החיים האמיתיים ותוכניתו של אלהים לתשועת בני האדם דרכו בנו ישוע המשיח.

לפני יותר מ-2,600 שנה הראה אלהים לנביא דניאל את היווצרותן ופיתוחן של מעצמות על מבל, מדי ופרס, יוון, רומא ועד אירופה מודרנית. בחלומו ראה הנביא את הצלם, שחלקי גופו סימלו את הסדר המדויק של היווצרותן של המעצמות אלו: **"הַצֶּלֶם הָהוּא רֵאשׁוֹ זָהָב טוֹב, חֲזָהוּ וְזָרוּעוֹתָיו כֶּסֶף, בִּטְנוֹ וְיָרְכָיו נְחוֹשֶׁת; שׁוֹקָיו בְּרָזֶל, כְּפוֹת רַגְלָיו חֲלָקוֹ בְּרָזֶל וְחֲלָקוֹ חֲרָס"** (דניאל, ב', 33-27). את מעצמות העל האלו וסימני זהויה שלהן מיוחדים היו מראות לנביא גם בדמויות חיות: **"הַחַיִּית הַגְּדוֹלוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הֵן אֲרֵבֵעַ, הֵן אֲרֵבֵעַ מְלָכִים שִׁיקּוּמוֹ מִן הָאָרֶץ"** (דניאל, ז', 17), שכמו **"אֲרֵבֵעַ רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם מְגִיחוֹת אֶל הַיָּם הַגְּדוֹל"** (דניאל, ז', 2). בהתגלות י"ז, 15 **"הַיָּם... עַמִּים וְהַמּוֹנִים הֵם, וְאֲמוֹת וְלִשׁוֹנוֹת"**. "רוחות" הם אות למלחמה (ירמיה ד', 11-16). ובכן הרוחות שנילחמו בים הגדול הן מלחמות נוראות של כיבושים שבאמצעותן המעצמות אלו היו מגיעות לשלטון.

בבל

הוא צֶלְמָא רֵאשֵׁה דִּי־דִבְרָב (סמל בבל האהוב) הם ממלכת בבל (538-608 לפסה"ס). כנפי נשר מרגישים כיבושים מהירים של נבוכדנאצר.

מדי ופרס

מלכותיים מדי ופרס נוסדו בשנת 538 לפסה"ס. שלוש צלעות מסמלים אומות כובשות: בבל, לדה ומצרים. פרסים היו יותר חזקים ממדיים ושלתו גם יותר זמן (הדומה לדב העומדה בצד אחד).

יוון

המהירות היוצאת מן הלל של מסעי הכיבוש (ארבע כנפי עוף) של אלכסנדר מוקדון הביאה יוון לשליטה על העולם (331 לפסה"ס). לאחר מותו חולקה קיסרותו לארבעה חלקים על ידי 4 גנרלים: מוקדון, פרקיה, סוריה ומצרים (ארבעה ראשים).

קיסרות רומא

בשנת 168 לפסה"ס נוסדה רומא, הקיסרות הרביעית בעולם. מתוך האכזרות וחוסר-סובלנות שהיא היתה כובשת העמים האחרים נכנסה קיסרות רומא להיסטוריה "רומא מברזל" (שיני ברזל גדולות היו לה והיא היתה אוכלת וכותשת ואת השארית היא רומסת ברגליה).

אירופה

מתוך מעבר העמים בין השנים 351-476 לספירה התפרקה קיסרות רומא ל-10 נסיכויות אירופה (עשר הקרניים ועשר אצבעות). קרניים שגדלים בנפרד והברזל של עשר אצבעות גרליים שלא מתערבב עם החרס הן מתארות אי אפשרות לייחוד אירופה.

ועשר הקרניים. מהמלכות ההיא יקומו עשרה מלכים (דניאל, ז', 24)

הבשורה הראשונה:

"יִרְאוּ אֶת אֱלֹהִים וְתָנוּ לוֹ כְּבוֹד, כִּי בָאָה עִת מִשְׁפֹּטוֹ. הִשְׁתַּחֲווּ לְעוֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְהַיָּם וּמַעֲיֹנוֹת הַיָּמִים" (ההתגלות, י"ד 7-6).

הבשורה הזאת קוראת לנו להרהר על המישׁ פט הקורה עכשיו בשמים כי הוא העת ש"בית הדין התישב" וקראו לאנושות להשתחוות לעושה שמים וארץ. אולם בניגוד לקריאה הזאת רבים מבינינו ממשיכים להאמין בתורת האבולוציה הבלתי-מוכחת. הרי אלהים נותן לאנשים להבין שכל היופי, הסדר והחוקים בטבע כולה יוצאים ממנו ואין פה מדובר בדבר אקראי. (אל הרי מים, א', 21-20). אלהים מזכיר לאנשים שהוא נותן הכל לבני-האדם ולכן הוא ראוי להאבתנו ולהשתחוות, ופירוש הדבר זה לקיים את תורתו (עשרת-הדיברות בשמות, כ', 17-1). כי "הן זאת היא אהבת אלהים, שִׁנְשָׁמֵר אֶת מִצְוֹתָיו" ו"מִסִּיר אֶזְנוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה גַם תִּפְלֹתוֹ תוֹעֵבָה" (אגרת יוחנן הראשונה, ה', 3; משלי, כ"ח, 9). להלל לאלהים - פירוש הדבר גלגול את אופיו שבעשרת-הדיברות, באופיו ולהכיר איתו את מקורו בינו.

חותם אלהים

הדיברה הרביעית מראה על אלהים כבורא-העולם: "זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ... כִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בִּרְךְּ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ" (שמות, כ', 8-11). זאת היא הדיברה היחידה הקוראת לבורא-העולם בשמו

ומראה מי קבע את התורה בראשית. לכן נכלל בתוכה "חותם אלהים", מצרפת לתורתו כהוכחת אמיתות וכוח חיבור. אלהים הקדיש את יום-יום שביעי כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר ברא לעשות. (בראשית, ב', 3-1) והיא בת-תוקף לכולם ובכל הזמנים. היום הזה מיועד להזכירו את אלהים בתודה וביראת כבוד. זכור את-יום השבת לקדשו. שמירת השבת היא אות של נאמנות ואהבה ביננו לאלהים: "וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם" (יחזקאל, כ', 20; ישעיה, נ"ו, 2-7; שמות, ל"א, 13-17). מבראשית ציינו את הדיברה הרביעית בשבת ולא ביום ראשון. ישוע בעצמו הסביר שעשרת-הדיברות הן בלתי-משתנות: "אל תחשבו שבאתי לבטל את התורה או את הנביאים; לא באתי לבטל כי אם לקיים. אמן. אומר. אני לכם, עד אשר יעברו השמים והארץ אף יוד אחת או תג אחד לא יעברו מן התורה בטרים יתקיים הכל" (מתי, ה' 17-18).

הבשורה השנייה:

"נִפְלָה נִפְלָה בְּבַל הַגְּדוּלָה אֲשֶׁר הִשְׁקַתָּה אֶת כָּל הַגּוֹיִם מִיַּיִן חָרוֹן תְּזַנּוּתָה" (ההתגלות, י"ד, 8).

מקור "בבל" הוא בבראשית י"א, 9, כי שם בבל יהיה שפת כל-הארץ. בתנ"ך משתמשים במילה "בבל" לציון צורות שונות של דת כזב.

בבל מצוננתן בפרק י"ז כזונה. בתנ"ך מסמלת הזונה את בית-ישראל המת-חרט (ירמיה, ג', 20; יחזקאל, י"ז, 35). הזונה "היתה לבושה ארגמן ושני ומקשטת בזהב ואבן יקרה ופנינים; בידה כוס זהב מלאה תועבות וטמאות תזנותה, ועל מצחה כתוב שם, סוד: 'בבל הגדולה, אם לזנות ולתועבות הארץ'" (ההתגלות, י"ז, 4-5). הנביא רואה גם ש"האשה שכורה מדם הקדושים ומדם עדי ישוע" (ההתגלות י"ז, 6). והלאה מדובר לו על בבל: "שבעת הראשים הם שבעה הרים אשר האשה יושבת עליהם" (ההתגלות י"ז, 9), והאשה אשר ראיתה היא העיר הגדולה המולכת על מלכי הארץ" (ההתגלות, י"ז, 18).

בבל מיסטית

השילטון המתואר כאן הוא רומא של האפיפיורים, ז"א העיר הגדולה היושבת על שיבעה הרים. ארגמן ושני הם צבעי חשמנים והגמונים. זהב ואבן יקרה ופנינים מתארים את העשירות העצומה של האפיפיורות. אין שילטון אחר בעולם שהיה אפשר להגיד עליו שהוא "שכורה מדם הקדושים" כעל הכנסייה הזאת שרדפה באכזריות את חסידי ישוע.

בבל הגדולה מאושמת בחטא כזב שהיה "מלאה תועבות וטמאות תזנותה". כוס זהב מושכר שהיא מגישה לעולם כולו מסמל לא את התורה אלא תורות אנטי-נוצריות, כגון יבחריסטיה, נצח נשמה, עינוי גיהנום, הקרה למרים ובעיקר קדושת יום-ראשון.

אזהרה מכוונת "נפלה נפלה בבל הגדולה" שייכת לאיגודי דת שפעם היו טהורים, אולם אחר-כך נפלו. היא לא מכוונת אך ורק לכנסייה רומית כי הכנסייה נמצאת כבר מאות שנים בשיפלות. בבל מתוארת כ"אם לזנות". בנותיה מסמלות הכנסיות התומכות בתורות לא-נוצריות של רומא וההולכות בדרכיה. אולם למרות החושך הרוחני וההתרחקות מאלהים ישנם בכנסיות אלו עוד הרוב המכריע של חסידי ישוע. כל ילידי אלהים הנשארים עוד בבבל ישמעו את קולו המלאך: "נפלה נפלה בבל הגדולה" ו"צאו ממנה, עמי" (ההתגלות, י"ח, 14) והם יעזבו סופית את הכנסיות המושפלות.

הבשורה השלישית:

"כָּל הַמִּשְׁתַּחֲוֵה לַחַיָּה וּלְצִלְמָה וּמִקְבֵּל תָּנוּ עַל מִצְחוֹ אוֹ עַל יָדוֹ, גַּם הוּא יִשְׁתָּה מִיַּיִן חָרוֹן אֱלֹהִים הַמְּזוּג בְּכּוֹס זַעֲמוֹ..." (ההתגלות, י"ד, 9-10).

כדי להבין את הבשורה אנו צריכים להבהיר לעצמנו את האיומים הסימליים בהם אנחנו משתמשים כאן.

החיה

החיה שמדובר בה היתה מתוארת בהתגלות י"ג, 1-10. ההשוואה בין "החיה" ובין "קרן אחרת, קטנה" מדני" אל ז' נותנת תמונה ברורה שמדובר כאן באותו השיל"טון, ז"א באפיפיורות.

גם ה"קרן קטנה" וגם "החיה" מהווים שילטון חילול-הקודש (ההתגלות, י"ג, 6), הרודף את מאמיני ישוע (ההתגלות, י"ג, 7) שיצא מרומא הפגנית (ההתגלות, י"ג, 2), כדי לשלוט 1,260 שנה. ואחרי זה אמורה שליטתה להיות כ"טבוח למות" (ההתגלות, י"ג, 3, 10; ס" 8 בעמוד 3).

אך "מכת המוות" הזאת אמורה היתה להרפא בחזרה (ההתגלות, י"ג, 3). זה קרא למעשה בעת ההס"בר בשנת 1870 שתורת אלהים היא נכונה בהחלט וגם בשנת 1929 בעת חתימת-הסכמים לוטרניים. ותיקן קיבלה אז את שיטחה בריבונותה, תמיכה כס"פית גדולה וכל הזכויות הדיפלומטיות המגיעות למדינה ריבונית. מאז שתודות לדיפלומטיה בינ"לאומית ועוצמה כספית, גדלה ותיקן בחזרה בשליטונה והשפעתה. מכת המוות נירפאה. לפני שנעבור ל"החיה" ו"תיאורה" עלינו לטפל בעוד "חיה-שילטון" בהתגלות, י"ג.

חיה אחרת

הנביא "ראה חיה אחת עולה מן הארץ. היא היתה שתי קרניים דומות לקרני שה" (ההתגלות, י"ג, 11).

בעת שהחיות הקדומות עלו "מן הים", המסמלת את "עמים והמונים הם, ואמות ולשונות" (ההתגלות, י"ז, 15), החיה הזאת "עולה מן הארץ". במקום הפלת שילטונו של מישהו ועליה לשילטון במקומו כובשת האומה את השטח הבלתי-מיושב עד כה ומתפתחת בהדרגה ובשלום. כמובן שהיא לא יכלה לעלות מבין העמים החיים בצפיפות גדולה

שך 1,260 שנים. הזמן התחיל מפקודת יוסיטיאנוס (הכ נסייה קיבלה מהמדינה את השלטון המחוקק) ומהניצחון על גותים מזרחיים בשנת 538 לספירה והסתיים בשנת 1798 כשנפוליאון לקח בשבי את הארץ. פיפור הודיע שרד מא היא רפובליקה (מפורט על כך ניתן לקרוא בספר "המערכה גדולה" המומלץ מאיתנו).

השבת לקדשו (שמות, כ', 8-11; ישעיה, ס"ו, 2-7) הם החליפו "את שבת" ביום ראשון שמקורו ביום עבודת שמש פגני שאלהים אף פעם לא קבע כיום עבודת אלהים ושלא ישוע ולא שליחים לא זכרו. (לוקס, ד', 16; מתי, כ"ד, 20; מעשי שליחים, י"ג, 42-44).

8. ונתנו בידו עד עידן ועידנים ונחצי עידן (דניאל, ז', 25)

בתנ"ך מחושב ה"זמן" כשנה והוא כולל 360 ימים. יוצא מכאן ש-3/2 שנים שוות ל-1,260 ימים. יום אחד בנבואה שווה לשנה רגילה (יחזקאל, ד', 6; במדבר, י"ד, 34). זאת אומרת שתקופת שליטת אפיפיורים היתה חייבת להימ

כלשהו שקיים אי פעם בעולם... אי אפשר לקבל מושג על מספר קרבנותיה (כ-50 מיליון איש) ואין מספיק כוח דמיון לתאר את יסורייהם" (Rationalism in Europa, volume 2, page 32).

7. ויחשוב לשנות מועדים וחוק (דניאל, ז', 25)

האפיפיורות שינתה למעשה את עשרת הדיברות. הם הוציאו מהקטיכזיס קתולי את המיצוה שאוסרת השתחוות לאיקונין ואת המיצוה "זכור את יום

עת המישפט

אמחה את שמו מספר החיים, ואודה את שמו לפני אבי ולפני מלאכי (ההתגלות ג, 5). ההגנה הזאת של ישוע על האנשים לפני כס החסד (אל העברים, ד', 14-16) היא חלקה הגאולה באותה מידה כמותו בצליבה. (אל העברים, ד', 24). ישוע סלל דרך לכס העליון ובאמצעותה יוכל כל המאמין לעמוד לפני האדון. "על כן נקרכה בבטחון אל כס החסד לקבל רחמים ולמצא חסד לעזרה בעתה" (אל העברים, ד', 16). ישוע מגן עלינו כי נתן חייו לפיוס בינינו לאלוהינו ואוד מר לאלה הרוצים ללכת בעקבותיו: "קחו עליכם את עלי (עשרת הדיברות) ולמדו ממני, כי ענו אני וגמוך רוח; תמצאו מרגוע לנפשותיכם, כי עלי נעים וקל משאוי" (מתי, י"א, 29-30; יוחנן, ה', 3).

כשבאמצעות רוח הקודש מתעורר המצפון שלנו, כך אנחנו מתחילים להבין מה הם הכוח והצרה של החטא ולסלוד ממנו. אנחנו מתחילים להבין שהחטא הפריד ביננו לבין אלהים ושנחנו משועבדים על ידי הרשע. ככל שאנחנו מגבירים את מאמצינו להיפטר ממנו כך הולכת וגדלה הבנתנו של חולשתנו. כוונותינו ולבינו מלאים טומאה. אנחנו רואים שחיינו מלאים אנוכיות וחטא. מטרתינו - היא סליחה, טהרה וחירות. מה עוד אפשר לעשות כדי להגיע להרמוניה עם אלהים? אנו צריכים ביטחון, מחילה מן השמיים, שלום ואהבה בלבינו. בלתי אפשרי לרכוש כל הדברים האלה בעד כסף, שילטון, ויכולת ואלהים נותן לנו אותם כחסד-אלהים "ואשר אין לו כסף... בלוא כסף" (ישעיה, נ"ה, 1). והם יהיו שלנו, אם רק נושיט להם ידנו וניקח אותם, כי האדון אומר:

"אם יהיו חטאיכם כשגל ילבינו" (ישעיה, א', 18). ונתת לך לב חדש ורוח חדש אתן בקרבכם" (יחזקאל, ל"ו, 26).

אם היכרנו בחטאינו והחלטנו להתחיל את החיים החדשים עם אלהים אז נוכל לבוא אליו ולבקשו שיישכח את חטאינו ויתן לנו לב חדש. "אם נתודה על חטאינו, נאמן הוא וצדיק לסלח לנו על חטאינו ולטהר אותנו מכל עולה" (אגרת יוחנן הראשונה, א', 9; משלי, כ"ח, 13). אנו יכולים לבטוח בו שיעשה את מה שאמר. מתת-אלהים יהפוך לרשותנו ברגע שאנו נקבלו באמונה. לא נוכל לכפר את חטאי עברנו, לא נוכל לחדש את לבנו ולהשיג קדושה בכוחות עצמו (ירמיה, י"ג, 32; אל האפסים, ב', 8). אך אלהים מביטיח שיעשה את זה בעזרתו של ישוע. עלינו לבטוח בהבטחה כזו ואז ישוע יעמוד כמליץ יושר עלינו לפני כס החסד. "ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני האב - ישוע המשיח, הצדיק. והוא כפרה על חטאינו, ולא על חטאינו בלבד, אלא גם על חטאי כל העולם" (אגרת יוחנן הראשונה, ב', 2-1).

וכתוב אחר כך: "בית הדין יושב..." (דניאל, ז', 26). דניאל רואה "עד אשר כסאות העמדה, ועתיק הימים יושב... אלף אלפים שרתוהו, ורובא רבבות עומדים לפניו. בית הדין יושב וספרים נפתחו" (דניאל, ז', 10-11). כך היתה מוצגת לנביא נקודת מפנה גדולה וחגיגית של יום-הדין שיתן דין וחשבון על טבע ודרך-חיים של כל אחד ואחד מבני-האדם.

מדובר ש"ספרים נפתחו". הנביא יוחנן מסביר זה: "... גם ספר אחר נפתח, ספר החיים. והמתים נשפטו מתוך הדברים הכתובים בספרים, לפי מעשיהם" (ההתגלות, כ', 12). מתוך ספרי השמיים בהם נכתבו השמות (לוקס, י', 20) והדברים (מתי, י"ב, 36-37), יוצאו פסקי-דין. כל הכוונות נסתרות ויוזמות ויטייבו ברציפות, כי האדון "אשר גם יוציא לאור את תעלומות החשך וגם יגלה את מחשבות הלב" (הר-אשונה אל הקורינתים, ד', 5), "וכי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע" (קהלת, י"ב, 14).

כשייפתחו הספרים אז חיהם של מאמיני ישוע יעמדו בפני דין-האדון: "שהרי עת להתחיל המשפט מבית אלהים. ואם מאתנו יתחיל, מה תהיה אחרית האנשים שאינם נשמעים לבשורת אלהים?" (אגרת פטרוס הראשונה, ד', 17). המישפט על האפיקורסים יהיה יותר מאוחר והוא יהיה אירוע מיוחד שאי-נו קשור למישפט עצמו. החקירה תתחיל באנשים ראשונים, אחר כך בדורות הבאים ותסתיים בבני-זמננו. יזכר כל שם ושם ומעשהו של כל אחד ייחקר בקפדנות. אחדים יתקבלו ואחרים ייפסלו. עשרת-הדיברות הם קנה-המידה להערכת החיים והטבע של

בן-אדם. לכן מעייצת הברית-החדשה: "דברו ועשו את מעשיכם כאנשים העתידים להישפט על פי תורה של חרות" (עשרת-הדיברות) (אגרת יעקב, ב', 12).

אם בספרים יימצאו שלמישהו ישנם חטאים כתובים שאין להם סליחה, שמו-תיהם יימחננו מספר-החיים. האדון מזהיר: "...מי אשר חטא לי אמחננו מספרי" (שמות, ל"ב, 33). מול השמות של כל אלה שהתחרטו בכנות בחטאיהם ואשר קיבלו את ישוע ומאמינים בשמו יתן תוקף להיות בנים לאלוהים (יוחנן, א', 12). הם ידעו שישוע הוא צדיק ושכל עושה צדקה נולד ממנו (אגרת יוחנן א', 2; 29). לכן יימצאו חיהם מתאימים לעשרת-הדיברות, חטאיהם יימחו ויודיעו להם שהם ראויים לחיי-עולם, כי אלוהים אומר: "אנכי אנכי הוא מחה פשעיק למעני וחטאתיק לא אזכר" (ישעיה, מ"ג, 25). הם ישתתפו בתקומת חיהם של עושי הטוב, כי "יוצאו עושי הטוב לתקומה של חיים" (יוחנן, ה', 29; הראשונה להתסלונקים, ד', 14-16). האדון מביטיח לכל אחד שיפתח לו את לבו: "המנצח ילבש בגדים לבנים ולא

הבשורה האחרונה של האזהרה

בסיום ראה הנביא דניאל שבזמן שהאנשים מנסים לאחד את אומות אירופה ובעולם כולו מתחוללות קטסטרופות ומלחמות, אבן שנעקרה שלא ביד אדם פגעה ברגלי הצלם העשויות ברזל וחרס והצקה אותו לעפר. האבן הזאת היא בואו של ישוע המשיח (דניאל ב' 34-35, 44). ישוע יבוא עם העננים ועם מלאכיו וכל עין תיראה אותו (ההתגלות, א', 7). כדי להכין את האנושות לאירוע ולתמוך באנשים בעת המישפט, מזהיר אלהים בפרק י"ד של ההתגלות את העולם בבשורה של שלושת המלאכים:

...עד אשר נגזר האבן... פגעה ברגלי הצלם... ושברכה אותן לרסיסים" (דניאל ב' 34).

צרה המשוח) הוא לא אחר אלא האפיפיור. הוא בעל תואר רשמי "VICARIUS FILII DEI" ופירושו Our Sunday Visitor,) הוא "נציב בן־אלהים" (18.04.1915). בשפה הלטינית אותיות מסוימות הן גם ספרות. אם במקום אותיות לשים ספרות מתאימות, נקבל אחרי החיבור מספר 666 שהוא מספרו של צרה־המשיח.

בזמן שקבוצה אחת של אנשים כן תקבל את התורה ותשתחוה לצלם לחיה, קבוצה אחרת תפגין ככתוב ב"קנה סבלנותם של הקדושים השומרים את מצוות אלהים ואמונת ישוע" (ההתגלות, י"ד, 12). ז"א שהבדל בין מאמיני ישוע ומאמיני כזב נמצא במישרין בשמירת מצוות אלהים. תו לחיה, ז"א קדושת יוס־ראשון מתיצב בת מול חותם אלהים: "זכור את יום השבת לקדשו". הרי האפיפיורות רואה בזה את אות סמכותה שקדושת השבת הועברה על־ידיה ליוס־ראשון בשנת 364 לספירה (The Convert's Catechism, P. Geiermann). מי מודע בשמירת העשרת הדיברות שאפיפיורות שינתה אותן, הוא נותן כבוד למערכת האנטי־כריסטית ומעמיד בזה את עצמו נגד אלהים. בכל זאת, נוצרים רבים בכל הכנסיות שומרים את קדושת יוס־ראשון כי הם מאמינים שבהם הם זוכרים את יום השבת לקדשו לפי דיברת ד'; אלהים מתעלם מעיתות הבערות כי הוא לוקח בחשבון שהדמנים הם זמנים של חוסר־ידיעה. (מעשי השליחים, י"ז, 30). אולם אם קדושת יוס־ראשון תיחוקק בסדר העולמי החדש והעולם ייטול לגבי שמירת קדושת השבת האמיתית, אזי כל אלה שמודעים בחילול־השם יקבלו תו לחיה ולא יוכלו עוד לצפות לחסדו אלהים כי יעמדו למוות ניצחי (ההתגלות, י"ד, 9-11). השליטה המלאה על האנושות כולה בתחום הדתי והמדיני־כלכלי, המתוכננת על־ידי מועצת הכנסיות העולמית בז'נבה בשיתוף־הפעולה עם הממשלות המובילות באו"ם בניו־יורק. מטרת הסדר העולמי החדש היא השגת דת כלל־עולמי אי־תנכי לכולם ולהקים את ה"ממשלה העולמית". האקומנה, ביקורים רבים של האפיפיור לנציגי כל מיני ממשלות וגם שאיפה מרחיקת לכת לגלובליזציה מוכחים את התוכנית.

לעשות צלם לחיה (לאפיפיורות), שילטונות הדת היו אמורים לשלוט על שילטונות המדינה עד כדי כך שהיה אפשר לצלם להשגת כוונותיהם.

העזיבה הרוחנית שהכריחה את הכנסייה הקדומה לחפש את התמיכה של המדינה, הסלילה את הדרך לאפיפיורות.

שאלו אמרו: "שִׁכְנָן לֹא יִגְיַע (יום ישוע) אִם לֹא תִהְיֶה בְּרֵאשׁוֹנָה הַעֲזִיבָה וְיִתְגַּלֶּה אִישׁ הַקָּשָׁע, בֶּן הָאֲבִדוֹן" (אל התסלוניקים ב', ב', 3-4). ז"א שהעזיבה בפרהסיה בכנסייה פרוטסטנטית תסלול עכשיו את הדרך לעשות צלם לחיה, כי בעשור האחרון התגברו מאמצים אקו־מנסטיים של הכנסיות הפרוטסטנטיות "להשיג בכל מחיר שהוא את האחדות" על חשבון של האמת התיכחיד. באוקטובר 1999 הכריזה ברית הלו־תרגית העולמית באמצעות החתימה על "ההחלטה המשותפת" עם הוותיקן שהפרופרמציה היא פ־תוקפה. מכאן יוצא שהאקומנה - היא לא דבר אחר, אלא העזיבה הרוחנית הגדולה, לפי הנבוא של שאול.

כשהכנסיות הראשיות בארצות הברית ייתאחדו על בסיס נקודות משותפות של עיקרי האמונה וילחצו על המדינה כדי לכפות עליה את החלטותיה ותמיכת מוסדותיה, אזי אמריקה הפרוטסטנטית תעשה "צלם" של ההיררכיה הרומית הדתית השולטת. כתוצאה מזה יהיה שימוש בעונש אזרחי לכופרים.

ז"א שצלם לחיה הוא צורת הפרוטסטנטיזם העזוב אשר בעזרת המדינה תממש את האינטרסים שלה.

תו לחיה

החיה בעלת שתי קרניים (ארצות הברית) גורמת לכך "שֶׁהַכֹּל, הַקִּטְנִים וְהַגְּדוֹלִים, הַעֲשִׂיִּים וְהַעֲנִיִּים, הַחַפְּשִׁים וְהַעֲבָדִים, יִשְׁמְרוּ לָהֶם תּוֹ עַל יַד יְמִינָם אוֹ עַל מִצְחָם, כְּדֵי שֶׁלֹּא יוּכַל אִישׁ לְקַנֵּת אוֹ לְמַכֵּר - אֲלָא מִי שִׁישׁ לוֹ הַתּוֹ, שֵׁם הַחִיָּה אוֹ מִסְפָּר שְׁמָה" (ההתגלות, י"ג, 16-17). בְּזֹאת הַחֲכֵמָה מִי שֶׁבִּינָה לוֹ, יִחַשְׁבֵּנָא אֶת מִסְפָּר הַחִיָּה (האפיפיורות), כִּי מִסְפָּר אֶדָם הוּא וּמִסְפָּרוֹ שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשֵׁשׁ" (ההתגלות, י"ג, 18).

האדם העומד בראשה של ההיררכיה האפיפיורית

באירופה שנילחמים בניהם. צריך לחפשה במערב. רק אומה אחת החלה לגדול בזמן שהאפיפיורות הפסידה בשנת 1798 את שליטתה. המדינה היא ארצות הברית!

קרני שה מסמלות נערות, בתולים ורכות ומתארות בדיקנות את "האופי" של ארצות הברית בשחר תולדותיה. דמוקרטיה וחופש הדת ("שתי קרניים") הפכו לתקנות היסוד של האומה. מאמיני ישוע באירופה שהאפיפיורות רדפה אותם רצו בהמונים לעולם חדש - לאמריקה. זאת היא היתה תחילת הלידה של ארצות הברית. אך החיה (ארצות הברית) בעלת שתי קרניים דומות לקרני שה "דְּבָרָה כְּתַנִּין". "אֶת סַמְכוֹת הַחִיָּה הַרְאשׁוֹנָה הִיא מוֹצִיָּאָה אֶל הַפְּעַל לַפְּנִיָּה (האפיפיור רות), וּמְאֻלְצֵת אֶת הָאֲרֶץ וְיוֹשְׁבֵיהָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַחִיָּה הַרְאשׁוֹנָה אֲשֶׁר מַכַּת הַמָּוֶת שְׁלֵה נִרְפָּאָה, בְּאֻמְרָה לְיוֹשְׁבֵי הָאֲרֶץ לַעֲשׂוֹת צֶלֶם לַחִיָּה אֲשֶׁר הִכְתָּה מַכַּת חֲרָב וְחִיָּתָה" (ההתגלות, י"ג, 11-14). קרני שה וקול תנין מצביעים לניגוד דרסטי בין הכרזות ומעשים בפועל של האומה. החלטות של שילטונות מחוקקות שלה הן "קול" האומה. בעזרתן היא מפילה את העיקרונות של חירות ושלוה המונחים ביסוד של מדיניותה. הבשורה שהיא דיברה "כְּתַנִּין" ו"אֶת סַמְכוֹת הַחִיָּה הַרְאשׁוֹנָה הִיא מוֹצִיָּאָה אֶל הַפְּעַל לַפְּנִיָּה", מנבאה את התפתחות רוח של חוסר־סובלנות ורדיפה. (ההתגלות, י"ג, י"ז), שהחיה הראשונה (האפיפיורות) גילתה. העובדה שהחיה בעלת שתי קרניים "מְאֻלְצֵת אֶת הָאֲרֶץ וְיוֹשְׁבֵיהָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַחִיָּה הַרְאשׁוֹנָה" מסבירה לנו שהאומה הזאת (ארצות הברית) תנצל את כל כוחה לאלץ את כולם לכפיפה כדי להבטיח כבוד לאפיפיורות. היום אנו רואים ממש שארצות הברית וותיקן משתפים פעולה ביניהם ומשפיעים על כל העולם.

צלם לחיה

ברגע שהכנסייה הקדומה נסוגה, כשהיא סטתה מן הברית החדשה וקיבלה טכסים פגניים, היא איבדה את רוחו וכוחו של אלהים. כדי להבטיח את השליטה על מצפון העם היא החלה לחפש את תמיכת השילטון. כתוצאה מזה התגבשה האפיפיורות - ז"א הכנסייה שלקחה תחת שליטתה את השילטון במדינה וניצלה אותו לטיוע למטרותיה, העיקר לעשות שפטים באפיקורסים. כדי שארצות הברית תוכלו

תחליטו כעת

עד ביאת ישוע המשיח יתרבו אירועים וקטסטרופות. העולם החוטא יילך לאבוד, אולם אלהים רוצה שיכל בני אדם יישעו ויגיעו לְהַכְרֵת הָאֲמָת, "כִּי כֹה אֶהְבֵּ אֱלֹהִים אֶת הָעוֹלָם עַד כִּי בָּתֵּן אֶת בְּנוֹ יְחִידוֹ לְמַעַן לֹא יֵאבֵד כָּל הַמַּאֲמִין בוֹ, אֲלָא יִנְחַל חַיִּי עוֹלָם" (הראשונה אל טימותיאוס, 4; יוחנן, ג', 16).

בתמורה לעולם הזה חסרת־יקווה מבטיח אלהים למאמינים בו עתיד טוב ויפה: "וְיִמְחָה כָּל דְּמִעָה מֵעֵינֵיהֶם וְהַמּוֹת לֹא יִהְיֶה עוֹד, גַּם אֵיבֹל וְזַעֲקָה וְכָאִיב לֹא יִהְיֶה עוֹד, כִּי הַרְאשׁוֹנוֹת עֲבָרוּ", "הַבְּנֵי עוֹשֵׂה הַכֹּל חֲדָשׁ" (ההתגלות, כ"א, 4-5). הדברים אלה מעבירים לא רק את מסר התיקווה לעתיד, אלא הם גם נותנים כאן לנשמה שלום וביטחון.

עכשיו מתבצע עת המישפט בשמיים. במועד הקרוב, ואף אחד אינו יודע מהו המועד הקרוב של מישפּתְךָ. כי הנה הוא הזמן המתאים לקחת ללב את הזהרת התיכחיד: "הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ אֶל־תַּקְוֹתֵי לִבְבְּכֶם כְּמִרְיָבָה" (אל העברים, ג', 7-8). גורלם של כולם, לחיים או למוות, יוחלט כשיסתיים הדין. זמן החסד יסתיים לקראת ביאת ישוע. ישוע מת בצליבה בְּגִלְגָּתָא גם עבור חטאיכם כדי לפתוח לכם דרך לעתיד חדש וטוב. היום אתם עוד יכולים לבוא בתפילה לישוע, להכיר בחטאיכם ולהתחיל את החיים החדשים בהרמוניה עם תורתו. אז יהיה ישוע המשיח גם מליצכם לפני האב!

COUPON

אם ברצונכם לדעת יותר על הנבואות המדהימות המתגשמות של דברי אלהים, על ביאת ישוע המשיח ואיך אתם תוכלו להתכונן, תכתבו אלינו.

אם ברצונכם להזמין ספר "הדרך אל המשיח" נא לפנות לכתובתנו: ar.reuven@gmail.com rjosefr@gmail.com

אנו מאחלים לכם ברכות שפע מאלהים!